

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Doctor Mellifluus S. Bernardus Magnæ Matris Cultor
Eximius, Et Ex Ordine Sancti Benedicti Sacellanus
Quartus. Sive Ea quæ Doctor mellifluus de laudibus
Virginis Matris scripsit in gratiam magnæ ...**

Bernardus <Claraevallensis>

Nevhsii, MDCLXXV.

Sermo LII. De domo divinae Sapientiae, id est, Virgine Maria. Ibid.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37156

De talibus erat beatus Paulus, qui dicebat Galat. 4. *Filioli mei quos iterum parturio, donec Christus formetur in vobis.* Qui verò pro Christo laboribus fatigantur, qui persecutiones patiuntur, qui nulli mala inferunt, sed ab alijs illata patienter ferunt, merito isti portare eum in humeris dicuntur: quibus & ab ipsa veritate dicitur, Luc. 9. *Qui vult venire post me, abneget semetipsum, &c.* Si quis autem est, qui porrigat panem esurienti, potum siti-enti, cæteraque misericordiæ opera sollicitè impendat egen- ti, nonne iste rectè videtur eum portare in brachijs? Hujus- modi enim dicturus est in iudicio Dominus, Matt. 25. *Quam- diu fecistis uni ex minimis meis, mihi fecistis.*

SERMO LII.

De domo divinæ Sapientiæ, id est,
VIRGINE MARIA. *Ibid.*

Sapientia edificat sibi domum, &c. *Prov. 9.* Cum multis modis sapientia intelligatur, quærendum est quæ sapientia ædifica- vit sibi domum. Dicitur enim *sapientia carnis Rom. 8.* quæ inimi- ca est Deo: & *sapientia hujus mundi, 1. Cor. 3.* quæ stultitia apud Deum: utraque ista secundum Iacobum Apostolum *Iacob. 5. terrena est animalis, diabolica.* Secundum hanc sapientiam dicun- tur sapientes ut faciunt mala, benè autem facere nesciunt: & in ipsa sua sapientia arguuntur & perduntur, sicut scriptum est *1. Cor. 3. Comprehendam sapientes in astutia eorum, & perdam sapi- entiam sapientium, & prudentiam prudentium reprobabo.* Et utiq; talibus sapientibus videtur mihi dignè & competenter dictum Salomonis aptari, quo ait: *Est malitia quam vidi sub sole, virum qui videtur apud se sapiens esse.* Nulla talis sapientia, sive carnis, sive mundi ædificat, immo destruit quamcumque domum in- habitat. Est ergo alia sapientia quæ desursum est: primùm qui- dem

dem pudica, deinde pacifica. Hic est Christus Dei virtus, & Dei sapientia, de quo Apostolus 1. Cor. 1. *Qui factus est, inquit, nobis sapientia est à Deo, & iustitia, & sanctificatio, & redemptio.*

Hæc itaque Sapientia quæ Dei erat, & Deus erat, de sinu Patris ad nos veniens, ædificavit sibi domum, ipsam scilicet Matrem suam Virginem Mariam: in qua septem columnas excidit. Quid est in ea septem columnas excidere, nisi ipsam dignum sibi habitaculum fide & operibus præparare? Nimirum ternarius numerus ad fidem propter sanctam Trinitatem; quaternarius pertinet ad mores propter quatuor principales virtutes. Quod autem in beata Maria sancta Trinitas fuerit (fuerit dico per præsentiam Majestatis) ubi solus Filius erat per susceptionem humanitatis: testatur nuntius cœlestis, qui ei arcana mysteria referans, ait Luc. 1. *Ave gratiâ plena Dominus tecum.* Et post pauca: *Spiritus sanctus superveniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi.* Ecce habes Dominum, habes virtutem Altissimi, habes Spiritum sanctum: habes Patrem & Filium & Spiritum sanctum. Neque enim potest esse, ut Pater sine Filio, aut sine Patre Filius, aut sine utroque procedens ab utroque Spiritus sanctus, ipso Filio dicente, Ioan. 14. *Ego in Patre, & Pater in me est.* Et iterum: *Pater autem in me manens, ipse facit opera.* Manifestum est fuisse in corde Virginis fidem sanctæ Trinitatis.

Utrum autem & quatuor principales virtutes tanquam quatuor columnas possederit, inquisitione dignum videtur. Primum ergo videamus an fortitudinem habuerit. Quæ nimirum virtus quomodo illi abesse potuit, quæ abjectis secularibus pompis, spretoque voluptatibus carnis, soli Deo in virginitate vivere proposuit? Nisi fallor, hæc Virgo est, quæ apud Salomonem legitur Prov. 31. *Mulierem fortem quis inveniet? Procul & de ultimis finibus pretium ejus.* Quæ adeo fortis fuit, ut illius serpentis caput contereret, cui à Domino dictum est Gen. 3. *Inimicitias*

ponam

ponam inter te & mulierem, & inter semen tuum & semen illius: ipsa conteret caput tuum. Porro quòd temperans, prudens & iusta fuerit, ex Angeli collocazione, & suâ ipsius responsione luce clariùs comprobamus. Salutata quippe tam venerabiliter ab Angelo: *Ave gratiâ plena, Dominus tecum:* non se extulit quasi quæ ex singulari gratiâ privilegio benediceretur, sed siluit: & qualis esset insolita hæc salutatio, secum cogitavit. Qua in re quid nisi temperans fuit? At verò cum de cœlestibus mysterijs ab eodem Angelo doceretur, diligenter quæsitit quomodo conciperet ac pareret, quæ virum utique non cognosceret: & in hoc sine dubio prudens extitit. Justitiæ autem præfert insigne ubi se *ancillam Domini* confiteretur. Nam quòd justorum sit confessio, testatur qui ait Psal. 139. *Veruntamen justi confitebuntur nomini tuo, & habitabunt recti cum vultu tuo.* Et alibi justis dicitur: Et dicetis in confessione, opera Domini universa bona valde.

Fuit igitur beata Virgo Maria fortis in proposito, temperans in silentio, prudens in interrogatione, iusta in confessione. His itaque quatuor morum columnis & tribus fidei prædictis extruxit in ea sibi domum Sapientia cœlestis; quæ adeò mentem ejus replevit, ut de plenitudine mentis fœcundaretur & caro, ac Virgo singulari gratiâ eandem ipsam Sapientiam carne tectam pareret, quam priùs mente purâ conceperat. Nos quoque si ejusdem Sapientiæ fieri domus volumus, necesse est, ut eisdem septem columnis extruamur, id est, ut fide & moribus ei præparemur: Et in moribus quidem solam puto sufficere justitiam, cæteris tamen virtutibus circumfultam. Itaque ne errore fallatur ignorantia, sit ei prævia prudentia; Sint hincinde temperantia atque fortitudo ne fortè labatur, vel in dexteram vel in sinistram partem declinando.